

[Rasting.]

der også et væsentligt hensyn at tage til bankernes selvstændige ansvar for landets bankpolitik og for pengevæsenets tilstand, som, når det kom til stykket, måtte gøre, at man ikke kunne fejle betænelighederne af bordet.

Der var på ingen måde den fulde enighed fra bankverdenens side, som man tilsyneladende kunne læse af linierne i de pågældende dokumenter; tværtimod havde man indtryk af, at det forslag, der var fremsat af den højtærede handelsminister, kun var kommet til verden efter meget store fødselsvanskeligheder. Disse fødselsvanskeligheder fortsatte, og det viste sig, at navnlig for provinsbankernes vedkommende var betænelighederne i forskellige kredse større, end man på forhånd kunne regne med. Jeg vil derfor tro, at man har fundet frem til en heldig løsning, og at der ikke er gjort nogen skade ved, at man stadig lader bankloven opfylde den funktion, som en banklov skal have, nemlig at tjene til sikkerhed for bankernes indskydere, tjene en sund bankpolitik, medens man i øjeblikket afstår fra tanken om at bruge disse banker i nationalbankens og handelsministerens hånd som et specielt instrument for statens pengepolitiske interesser.

Axel Sørensen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de ændringer, som er foreslået af udvalget og tiltrådt af den højtærede handelsminister. Den ærede ordfører for udvalget har allerede nævnt, hvad disse ændringsforslag går ud på; det drejer sig bl. a. om de fastsatte krav til aktiekapitalens og egenkapitalens størrelse. For at kunne oprette en ny bank kræves det i fremtiden, at aktiekapitalen bliver på 600 000 kr. mod tidligere 300 000 kr., og for eksisterende banker er mindstekravet for egenkapitalens vedkommende nu 400 000 kr. imod 200 000 kr. i den gældende lov. Dette er, hvad man kan kalde en almindelig ajourføring, og det kan ikke virke hindrende for oprettelse af en ny bank, hvor der er behov for en sådan.

De foreslåede ændringer vedrørende bankens ledelse, direktører, vicedirektører o.s.v. må betragtes som en sikkerhedsmargin for banken som helhed.

Udvalgets ordfører, det ærede medlem

hr. Holger Eriksen, omtalte kravet om variable kassereserver, som man ikke nåede til enighed om. Det har efter min mening vist sig, at bankerne hele tiden, medens vi igennem de sidste to samlinger har behandlet forslag om ændringer i den bestående banklov, har fulgt de henstillinger, nationalbanken har givet med hensyn til at være tilbageholdende med udlånsvirksomheden for ikke at drive den økonomiske aktivitet i vejret.

Man kan vist roligt sige, at disse henstillinger er loyalt fulgt af bankerne, der har efterlevet dem i praksis. Det vil med andre ord sige, at bankerne på en sund måde har varetaget erhvervslivets interesser under hensyn til landets tarv.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse med de foreslåede ændringer.

Søren Olesen: Mit parti har ikke været med i udvalget, men med de ændringsforslag, der nu er stillet, vil vi også kunne stemme for lovforslaget.

Jeg har ved første behandling peget på forskellige af de forhold, som nu bliver ændret, og netop ønsket en ændring foretaget. Jeg skal ikke gå i enkeltheder, men sige om kassebindingsreglerne, der nu udgår, at nationalbanken i forvejen har en ret stor indflydelse på bankernes pengepolitik. Hvis vi fastsætter bestemte lovregler, bliver det meget vanskeligt for den enkelte bank at opnå dispensation under hensyn til dens særlige forhold. Det er nu engang sådan, at der både i de store og de små banker gør sig særlige forhold gældende for hver enkelt bank med hensyn til udlånenes placering og mange andre forhold. Nogle har langfristede lån, nogle har meget kortfristede, og nogle har visse ting i gang, som det er meget vanskeligt at indskrænke. Kreditbehovet i de forskellige egne i landet er heller ikke ens.

Derfor mener jeg, det er rigtigt, at man sletter disse bestemmelser. Derved bliver den enkelte bank mere frit stillet, d. v. s., selvom de får visse direktiver fra nationalbanken, er der mulighed for, at de kan forhandle sig tilrette på et mere, skal vi sige ligeberettiget grundlag i modsætning til, hvad tilfældet ville være, hvis der i loven var fastsat kategoriske bestemmelser. Ellers